

על אדמתם? הרי המקום גדול ורחב, ולי קיבוצי הסביבה יש אדמה די הותר.

דרכי'אדם

לינץ'

בבאר-שבע

ביום הראשון לאחר נסיעתו של מוריס חנוני עוד התנהל הכל כשורה. ביום השני הרביצו הילדים בכיתה לבנו הצעיר: "חכה, כשאביך יחזור נתלה את שניכם ביחד על חבל! תלך מכאן, אבא שלך מרגל!" אמרו לו.

את בנו השני תפסו נערים בפינת רחוב והיכוהו מכות-רצח. וכשדודתו ראתה אותו פרצה בצעקות ורצה החוצה לחפש את המ' כים, אמרו לה עוברי-אורח: "בוגדה, מוטב שתשבי בשקט בבית. אחת יעשו לך אותו הדבר!"

לאחר שורקו אבנים על הילד השלישי ופצעו את ראשו, לאחר שאנשים מבוזים ברחוב ירקו עליו כשחזר הביתה, סירבו הילדים ללכת לבית-הספר.

"זה נכון שאבא מרגל?" שאל הקטן ב- ילדים את דודתו. האשה הסבירה לו שזה לא נכון, שוהיה השמצה שהמציאו ה- שונאים של אביו. אבל כשהילד יצא לרחוב ואמר בגאווה לחבריו: "אבא שלי לא מרגל" הוא חטף שוב מכות. "תלכו לרבת-עמון", אמרו לו חבריו, "מי צריך אתכם בכלל כאלו? חכה שאבא שלך יחזור. נחתוך לו את הגרון מול העיניים שלך."

ראשי-העיר נתן פמה. קפה מוריס, בבאר-שבע, הוא שמדבר לחיילים, כמו קפה כסית — לאמנים. כולם מכירים את מוריס, רים, מכבדים אותו, והקפה משגשג. מוריס, שעלה ארצה ב-1948, והיום בן ארבעים, עושה חיל, גר עם אשתו בדירה מרווחת, וילדיו לומדים בבית-הספר היסודי המקומי ומשביעים את רצון הוריהם.

יום אחד החליט מוריס חנוני לקחת את אשתו לטיול גדול בתוך-לארץ, באירופה

חנוני

הבנים קיבלו מכות

ובאמריקה, ולבקר את בני-משפחתו בפומה. לאחר שנסע, החלה העיר להתעלל באזרחיות בילדיו. אליהו נאמן, ראש העיר, לקח אומ' עם את הילדים, ניחם אותם, נתן להם סיכה גם סמל-העיר עליה, הלך עיבם לבית-הספר, וביקש את המנהל ואת המורים שישמרו עליהם עד שאביהם יחזרו.

אבל הילדים בבית-הספר אמרו שהאבא של משפחת מוריס מרגל, וברח מהארץ, ו- צריך ללכת את הילדים שלו, שנשארו כאן, והילדים לא יודעים קונצנים. ההורים אומרים — והם עושים.

כשמורים סיים את הביקור שלו בחו"ל וחזר ארצה, נודע לו על השמועות המהלכות בבאר-שבע, "אמרו שבחתי מהארץ בגלל המשטרה חוקרת אותי כאילו שאני סוכן מודיעין סורי", הוא מספר, "אמרו שתפסתי בפאריס ועומדים להחזיר אותי דרך האינטר- פול לארץ."

"אני לא לוקח דבר כזה ללב", אומר מוריס, אבל אני לא מבין, אפילו אם מישהו רצה להתנקם בי, איך הוא יכול להמציא דבר כזה שפוגע לא בי, אלא בילדיו! הרי

מה שאירע השבוע בתל-אביב היה

נראה מוגזם אפילו בסרט גנגסטרס הוליוודי. תוך פחות מ-24 שעות, לאור היום, רוצעו שני מעשי-שוד נועזים בבנקים בתל-אביב. שוודים מוזיניים בתת-מקלעים התרו- צצו במכוניות ברחובות סואנים, לא הוטרדו אפילו מנוכחותם של שוטרים.

ביום הראשון השבוע, בשעה 17.23 בדיוק, נעצרה מכונית קונסטס 1300 בצבע בז' על המידרכה, בחסמה את הכניסה לבנק דיסקונט אשר בפינת הרחובות קפלן ואבן-גבירול. מתוך המכונית פרצו שלושה אלמונים לבושי מכנסי ג'ינס כהים ובטלדרסים, ועל ראשיהם כובעי-גרב המסתירים את פניהם. בקי שניים מהם היו תת-מקלעים מסוג עוזי, ובידי השלישי — אקדה. הם נכנסו לתוך הבנק, בו היו אותה שעה ארבעה לקוחות בלבד, ואחד מהם הודיע כדי למנוע אי-הבנות: "זהו שוד מוזיין! לא לזוז מ- המקום!" השווד המוזיין באקדה קפץ מעל הדלפק ונכנס אל תא הקופאי. פתח את הקופה! מהר! פתח ולא יקרה לו שום דבר!" אמר לקופאי, יוסף הרפמן בן 58.

שני חבריו נעמדו ליד הכניסה, כשהם מאיימים בתת-המקלעים שבידיהם על יתר הנוכחים. רק את מנהל הסניף, מוריס נחמי- אס בן ה-43, הם הטרידו: "קום ועמוד ליד הקופה שלך", פקדו עליו, כניראה מתוך חשש שנחמאס ילחץ על פעמון-אזהרה כלשהו הסמוך ל- שולחנו. השווד ש-

ליד הקופה הריק בינתיים את תוכנה לתוך שק שהיה ב- ידו הפדיון, לאחר עריכת מאונ-הקופה, היה בדיוק — 50,000. עם תום המיבצע, שנמשך 4 דקות, יצאו השוודים מן הבנק, נכנסו אל תוך הקונסטס ונעלמו ל-

כיוון דרך פתח תקווה. השוד עבר ללא תקריות מיוחדות, וכמעט ללא שימוש באלימות. כימעט, כיוון ששוטרת שנמצאה בין ארבעת לקר- חות הבנק שלכדו בירת השוד, ניסתה לחמוק החוצה לשם העזקת עזרה, היא נעצרה על-ידי השווד שבכניסה.

שעות לאחר השוד הנקי והחלק ברחוב קפלן בתל-אביב — אירע ה-

24

הוא הרס להם את החיים. איך הם יוכלו עכשיו לשתק עם החברים שרק אתמול היכו אותם וירקו עליהם? איך אני אוכל להסביר להם את זה?"

שוד הבנקים

מפקח קנפל חוקר את פקדי "דיסקונט" — לפני שלכדו את השוודים כבר בוצע שוד שני ב"בנק הפועלים" ומרים גרוזנברג חטפה צרור

שוד השני. הפעם — לא-כל-כך נקי. לסניף בנק הפועלים ברחוב לה-גרדיה ביד-אליהו נכנסו שלושה גברים בתלבושת השוודים המסורתית — מכנסי ג'ינס כהים, בטלדר- סים וכובעי-גרב בעלי חריץ-עיניים. בידיהם של שנים מהם היו תת-מקלעים. האחד מהם הפליט את האזהרה המוכרת: "לא לזוז! זהו שוד!" ובעוד אחד שומר על הפתח ושני מסתובב באולם לשם שמירה על הקהל, ניגש השלישי אל הקופה — שהיתה פתוחה בעת השירות לקהל, והחל לרוקן את כל המזומי- נים אל תוך שק שהיה בידי.

אלא שכאן חלו שני שיבושים רציניים. אחת משקיות הכסף הקטן שחטף השווד מן הקופה נפרמה — וכל הכסף התפזר על הריצפה. "אסוף את הכל בספיד ובוא נסת- לק!" צעק השווד שבפתח לעבר חברו ה- שלומיאל. אבל באותו רגע אירעה תקלה של שניה. סמל משטרה שנמצא במשרדו של מנהל הסניף, חשב שהשוודים כבר מסתל- קים, הרים את שפופרת הטלפון על-מנת להודיע את המשטרה.

שני השוודים החמושים שהבחינו בנעשה, פתחו באש מתת-המקלעים שלהם. השלושה נעלמו עם — 4,800. ל"י שבתוך השק, ב- מכונית פרטית בצבע לבן, שבה המתין להם חברם הרביעי ליד פתח הבנק.

המכונית נמצאה שלושת-רבעי שעה לאחר מכן נוטשה בשכונה דרומית של תל-אביב. קורבנות השוד השלומיאלים הם שלושה:

נסים מועלם (41) מכפר-שלם, אב לאחד עשר ילדים ופועל בחברת-החשמל, נפצע ברגלו. מייד לאחר הניתוח שעבר בבית- החולים איכילוב סיפר: "באתי לקבל הלוואה של 500 ל"י שאישרו לי. המנהל שלח אותי להביא שטר של 25 ל"י, רק חזרתי עם השטר לפקיד אני שומע: "אל תזוזו! זהו שוד!" לאחר תיאור השוד מוסיף נסים: "ראיתי איך הכסף הקטן התפזר לו על הריצפה ופיתאום שמעתי צרורות. ראיתי על-ידי אשה שנפצעה בשתי הרגליים. אני בהתחלה לא הרגשתי כלום, אבל כשניגשתי לעזור לה הרגשתי שכואב לי ברגל ונפלת. אחריכך אני יודע שלקחו אותנו עם טקסי לבית-חולים."

האשה שנפצעה בשתי רגליה, היא מרים גרוזנברג בת 65. הפצועה השלישית היא פעוטת בת שנתיים וחצי, טלי פנחס, ש- נישאה במסדרונות בית-החולים בידי אמה, שרה פנחס, בת 26. שרה, אף היא נטרטה קלות ברגלה מכודר שנורה בידי השוודים. האם היא אלה מעשי-שוד, המבוצעים ב-

שיטה דומה על-ידי אותה כנופייה? ברגע זה קשה לקבוע זאת. השיטה היתה, אומנם, מאוד דומה בשני המיקרים, אבל קשה להתעלם מן ההתנה- גות השלומיאלית של השוודים ביד- אליהו לעומת קורי- רוחם ודייקנותם של שודרי הבנק ברחוב קפלן.

משרתת תל-אביב, שנערכה בתוכנית מחסומים היקפית מייד עם היודע דבר השוד, לא הצליחה לתפוס את השוודים בעידם נוהגים ברכב הגנוב. אולם, יש סיכויים שהצמד הענק שנפתח על-ידי חר- קרי הגפה הדרומית ואנשי המדור המרכזי לבילוש — יביא תוצאות טובות יותר.

הנהג שרדף

יש סיכויים שהצמד הענק שנפתח על-ידי חר- קרי הגפה הדרומית ואנשי המדור המרכזי לבילוש — יביא תוצאות טובות יותר.

היה אחד שיכול היה לפתור את כל בעיות החקירה ואולי למנוע את השוד ביד אליהו. ברגע בו נערך השוד הראוטי בסניף הבנק, ברח' קפלן בת"א, נעצר ליד הרמזורים אוטובוס קו 12 שהיה בדרכו ממכר המושבות אל תחנת-הרכבת בצפון תל-אביב. נהג האוטובוס, יעקב כהן (22), שמע את נוסעיו צועקים: "שוד! קורה כאן שוד!"

בחתילה חשבתו שזה קרה באוטובוס, סיפר כהן, "אחרי-כך ראיתי מה שקורה בתוך הבנק. הנוסעים צעקו לי: "זהו הלארץ! סגור אותו!" בפניה עמד באמת לארץ שחנתה בצורה מזוהה. גם אני חשבת שזאת המכונית של השוודים. לקחתי ימינה וסגרתי את הלארץ. רק נעמדתי, ראיתי פיתאום איך הקונסטס שלהם עוברת אותי מאחורי ונוסעת להצטלבות קפלן — המאס- פים. רציתי לרדוף אחריהם אבל הנוסעים צעקו לי: "היזהר! מכונים עלינו!" ויתרתי על הרעיון ורק רשמנו את מספר הקונסטס — 233*022.

יעקב כהן המשיך לאחר-מכן בנסיעה בקו כרגיל. רק שהתחלתי עם אוטו מלא ואחר- כך נישארו לי רק חצי מן הנוסעים." אילו חסם יעקב כהן את הקונסטס שעל המידרכה ולא את הלארץ שחנה, "על ה- עוקם," ייתכן והיו השוודים גלכדים. אבל באותה מידה ייתכן שהיו פותחים באש, והיו גורמים בכך לקורבנות-בנפש.

את סיפורי הזוועה על מה שיעשו לי כש- אחזור ארצה, ואין לי מה לעשות. אין לי את מי לתבוע או את מי להאשים. לך תח- קור 80 אלו תושבים?"

לכן הוא חושב לחסל את עסקיו המשגשג- גים ולעזוב את העיר: "משפחתי וילדי," הוא אומר, "זוכרים ומתחיישים עד היום בשמועות שהיו סביבי. הם זוכרים היטב